

РЕШЕНИЕ

№ 6429

гр. София, 05.11.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 63 състав,
в публично заседание на 27.10.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Димитрина Петрова

при участието на секретаря Валентина Христова, като разгледа дело номер **12567** по описа за **2020** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.13, ал.5 от Закона за социалното подпомагане (ЗСП) във вр. с чл. 145 – 178 от Административно – процесуалния кодекс (АПК).

Образувано е по жалба на В. Б. М. и дъщеря ѝ Е. В. Б. М. от [населено място], район К. село, [улица], вх. А, ет. 1, ап. 1 срещу Решение № 22-РД06-0258 от 16.11.2020г. на директора на дирекция „Социално подпомагане” – С.-град, с което отменено Направление за ползване на социални услуги от пълнолетни лица № 20019004 от 23.09.2020 г. на директора на дирекция „Социално подпомагане“ – К. село. В съдебно заседание жалбоподателят не се явява и не изпраща представител.

Ответникът директор на Дирекция „Социално подпомагане” –К. село редовно призован се представлява от юрисконсулт К., която поддържа жалбата. Претендира присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

Административен съд - София град, като прецени доводите на страните във връзка със събраните по делото доказателства, намира следното от фактическа страна:

На 02.09.2020 г. е получено в дирекция „Социално подпомагане“ – К. село заявление-декларация от Е. В. Б. М. за изготвяне на индивидуална оценка на потребностите по чл. 20, ал. 1 от ЗХУ, съобразно степента на увреждането ѝ. В заявлението-декларация и попълнения формуляр за самооценка, М. е декларирала, че притежава ЕР на ТЕЛК №2313 от 29.07.2020 г. със срок до 01.07.2023 г., съгласно което органът на медицинската експертиза ѝ е определил 82% намалена работоспособност. Във формуляра за самооценка е заявила какви услуги/подкрепящи

мерки желае да ползва: отпускане на месечна финансова подкрепа, отпускане на целева помощ за осигуряване на помощни средства, приспособления, съоръжения и медицински изделия; отпускане на целева помощ за покупка на лично моторно превозно средство; отпускане на целева помощ за приспособяване на жилище; отпускане на целева помощ за балнеолечение и/или рехабилитационни услуги; отпускане на целева помощ за наем на общинско жилище; ползване на социални услуги, подкрепа за образование и подкрепа за трудова заетост. На заседание на специализирания отдел, проведено на 23.09.2020 г., на Е. В. Б. М. е изготвена индивидуална оценка на потребностите със срок до 01.07.2023 г., в която е направено заключение с конкретни подкрепящи мерки: предоставяне на месечна финансова подкрепа; предоставяне на социални услуги и предоставяне на друг вид подкрепа – за образование и трудова заетост. На основание чл. 25, ал. 2 от ЗХУ и въз основа на заключенията в индивидуалната оценка на потребностите, директорът на дирекция „Социално подпомагане“ – К. село е издал Направление за ползване на социални услуги от пълнолетни лица № 20019004 от 23.09.2020 г., с което Е. В. М. е насочена за ползване на социална услуга за лица с трайни увреждания. Направлението е обжалвано от М. с жалба вх. № 22-91-00-1800 от 02.11.2020г., подадена на 29.10.2020г.

При извършената проверка на административната преписка по повод подадената жалба е установено, че в издаденото Направление за ползване на социални услуги от пълнолетни лица № 20019004 от 23.09.2020 г. на директора на дирекция „Социално подпомагане“ – К. село е налице съществен пропуск, като е посочено, че ползването на социалната услуга се осигурява при условия и по ред, определени със Закона за социално подпомагане. От 01.07.2020 г. предоставянето, ползването, планирането, финансирането, качеството, контрола и мониторинга на социалните услуги в Република България, са уредени в Закона за социалните услуги, поради което процесното направление е неправилно и незаконосъобразно и е отменено.

С Решението преписката е върната на дирекция „Социално подпомагане“ – К. село за издаване на ново направление за ползване на социални услуги от пълнолетни лица. Указано е в новото направление за ползване на социални услуги да бъде посочено, че ползването на социалната услуга се осигурява при условия и по ред, определени със Закона за социалните услуги, който е в сила от 01.07.2020 г.

При така установената фактическа обстановка и след преценка за законосъобразност на оспореното решение съобразно чл. 168 от АПК, съдът прави следните правни изводи:

Съдът приема, че оспореното Решение № 22-РД06-0258 от 16.11.2020г. на директора на дирекция „Социално подпомагане“ – С.-град, както и отмененото с него Направление за ползване на социални услуги от пълнолетни лица № 20019004 от 23.09.2020 г. на директора на дирекция „Социално подпомагане“ – К. село са издадени от компетентен административен орган по чл.13, ал.2 ЗСП и е мотивирана от правна и фактическа страна съобразно чл.59, ал.2 АПК.

По приложението на материалния закон:

В случая Направление за ползване на социални услуги от пълнолетни лица № 20019004 от 23.09.2020 г. на директора на дирекция „Социално подпомагане“ – К. село е отменено след като по повод обжалването му от заявителя е установено допуснатата неточност в разпоредителната част, водеща до неговата незаконосъобразност. По конкретно в процесното направление е неправилно

посочено, че установената за лицето потребност от ползване на социални услуги за лица с трайни увреждания се осигурява по реда и условията на Закона за социално подпомагане, а не относимите към момента на издаване на направлението разпоредби за реда и условията на предоставяне на социални услуги предвидени в Закона за социалните услуги в сила от 01.07.2020г.

Безспорно е, че основният елемент на всеки индивидуален административен акт е неговата разпоредителна част - чл. 59, ал. 2, т. 5 АПК, тъй като именно тя е волеизявлението на органа, проявата на неговата власт едностранно да предизвика правни последици. Целта на разпоредителната част на индивидуален административен акт е да обективира волята на издателя на акта. Тя е проява на неговата власт едностранно да предизвика правни последици. Тъй като именно разпоредителната част създава права или задължения или отнема права тя трябва да бъде пределно ясна, точна и да не поражда каквито и да било съмнения относно отнетите права или създадените задължения. За да бъде разпоредителната част законосъобразна тя трябва да съответства на предмета на административното производство, като за страните в производството този предмет трябва да е ясно и точно установен. В случая това не е сторено и в този смисъл в същия липсва разпоредителна част, в която конкретно да е определено ползването на социалната услуга-условия, ред, начин, срок, което съставлява нарушение на изискването за форма на индивидуалните административни актове по смисъла на чл. 59, ал. 2, т. 5 АПК.

Съдът споделя крайния извод на административния орган, че липсата на конкретна разпоредителна част води до незаконосъобразност на решението, тъй като същото е издадено в нарушение императивната норма на чл. 59, ал. 2, т. 5 АПК, поради което е наложителна отмяната му.

В разпоредбата на чл. 83, ал. 2 от Гражданския процесуален кодекс /ГПК/ е посочено, че такси и разноски не се внасят по производството на делата от физически лица, за които от съда е признато, че не разполагат с достатъчно средства да ги заплатят. Съгласно т. 12 от Тълкувателно решение № 6 от 6.11.2013 г., постановено по тълкувателно дело № 6 от 2012 г. на Общото събрание на съдиите от гражданската и търговската колегия на Върховния касационен съд, в случаите когато съдът намери, че страната е материално затруднена по начин, че няма да може да упражнява предоставените ѝ процесуални права по делото, я освобождава от заплащането на такси или съдебни разноски по чл. 83, ал. 2 ГПК и това разрешение има действие до приключване на съдебното производство във всички инстанции, доколкото няма промяна в обстоятелствата. Такова искане е отправено с жалбата и предвид данните по делото съдът го намира за основателно, поради което следва да го уважи, като освободи жалбоподателя от заплащането на юрисконсултско възнаграждение.

Така мотивиран, Административен съд София-град, 63 състав

Р Е Ш И:

ОТХВЪРЛЯ жалбата на В. Б. М. и дъщеря ѝ Е. В. Б. М. от [населено място], район К. село, [улица], вх. А, ет. 1, ап. 1 срещу Решение № 22-РД06-0258 от 16.11.2020г. на директора на дирекция „Социално подпомагане“ – С.-град, с което отменено Направление за ползване на социални услуги от пълнолетни лица № 20019004 от 23.09.2020 г. на директора на дирекция „Социално подпомагане“ – К. село.

Решението е окончателно и не подлежи на касационно обжалване на осн. Чл.13 ал.7 от ЗСП.

СЪДИЯ: